

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istorია

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XIV. Quae de Polycarpo Apostolorum Discipulo commemorantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

ANTONINUS PIUS.

Ἐπιτομὴ τῆς ἐπαρχίας ἡγεμόνων καὶ τῶν θεο-
λάτῳ ἡμῶν ἐγράψαν πατέρι. οἷς καὶ ἀνέγραψεν
μηδὲν ἐνοχλεῖν τοῖς τοῖστοις, εἰ μὴ φαίνοντο
πᾶσι τὴν Ῥωμαίων ἡγεμονίαν εἰς χειρῶντες.
καὶ ἐμοὶ ὅτι τῶν τοῖστων πολλοὶ ἐσημαναν
οἷς δὴ καὶ ἀνέγραψα, κατακολεθῶν τῇ τε πα-
τρὸς γνώμῃ. εἰ δὲ τις ἐπιβρομιῶν τῶν τοῖστων
εἰς πρᾶγμα φέρων ὡς δὴ τοῖστων, ἐμὲν ὁ
καὶ φερῶν ὁ δολολεύδῳ ἔκκλησιος,
καὶ ἐὰν φαίνοιαι τοῖστων ὡν ὁ δὲ καὶ φέρων,
ἐνοχῶ ἔσαι δίκης. ἀρετὴ ἐν Ἐφέσῳ ἐν
τῷ κοινῷ τῆς Ἀσίας. τέτοις ἔτω χωρήσασιν
ἐπιμαρτυρῶν Μελίτων τῆς ἐν Σάρδεσιν ἐκ-
κλησίας Ἐπίσκοπος, καὶ ἀπὸ γνωρίζομε-
νος ἔχοντες, δηλὸς ἐστὶν ἐκ τῶν εἰρημένων αὐτῶν
ἐν τῇ πεποιθήσει πρὸς τὸν ἀντιχριστὸν Οὐρεθρὸν
ὡς καὶ ἡμᾶς δόξαι ἡμεῶν χριστιανιστῶν
ἀπολογία.

Arimi provinciarum Rectores divo patri nostro antea scripserunt. Quibus ille rescriptit, ejusmodi homines nulla molestia afficiendos esse, nisi forte contra flatum Imperii Romani aliquid moliri viderentur. Sed & multi ad me de illis retulerunt: quibus ego patris mei constitutionem secutus respondi. Quod si quis adhuc pergit cuiquam illorum negotium facessere ex eo quod Christianus sit, delatus quidem crimine absolvatur, tamen si constet eum reipsa Christianum esse. Delator autem ipse poenas luat. Proposita Ephesi in publico conventu Asiae. Haec quidem ita gesta esse Melito ecclesiae Sardenfis episcopus, qui iisdem temporibus floruit, perspicue testatur in Apologetico illo longe utilisimo, quem ad Imperatorem Verum pro religione nostra conscripsit.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ΄.

Τὰ περὶ Πολυκάρπου ἑκ τῶν ἀποστόλων γνωρίζομεν μαρτυροῦμενα.

CAPUT XIV.

Quantam de Polycarpo Apostolorum discipulo memorentur.

Ἐπιτομὴ τῶν δηλωμένων Ἀνικήτης τῆς Ῥω-
μαίων ἐκκλησίας ἡγεμόνης, Πολύκαρ-
πον ἐπιτομὴ τῶν βίων ἡμεῶν τε ἐπὶ Ῥώμης,
καὶ εἰς ὀμιλίαν τῶν Ἀνικήτων ἐλθεῖν διὰ τὴν
ἐπιτομὴν τῆς κατὰ τὸ Πάσχα ἡμέρας Εἰσηνιαίος
ἰσορεῖ, καὶ ἄλλῳ ὅτι ὁ αὐτὸς περὶ Πολυκάρπου
ἀποδοῦναι διήγησιν, ἢ ἀνακαθίον τοῖς περὶ
αὐτῶν δηλωμένοις ἐπιστολάσιν, ἔτι ἔχου-
σαν. ἀπὸ τῆς τρίτης τῆς πρὸς τὰς αἰρέσεις Εἰ-
σηνιαίς. καὶ Πολύκαρπος ὅτι ἐκ μόνου ὑπὸ
Ἀποστόλων μαθητευθεὶς, καὶ σιμωναρε-
φίς πολλοῖς τοῖς τὸν Χριστὸν ἠωρακόσιν,
ἀλλὰ καὶ ὑπὸ Ἀποστόλων κατασταθεὶς εἰς
τὴν Ἀσίαν ἐν τῇ ἐν Σμύρῃ ἐκκλησίᾳ Ἐπί-
σκοπος, ὃν καὶ ἡμεῖς ἐωράκαμεν ἐν τῇ πρώτῃ
ἡμῶν ἡλικίᾳ ἐπιπολὺ ἡδὲ παρέμεινε. καὶ πᾶ-
ν γεραίρεται, ὡς δόξας καὶ ἐπιφανέστατα
μαρτυρήσας, ἔζηθε τῆς βίης ταῦτα διδά-
ξας αἰεὶ, ἀ καὶ τῶν Ἀποστόλων ἔμαθεν,
ἀ καὶ ἡ ἐκκλησία ἀποδοῦναι, ἀ καὶ μόνον
ἐν ἀληθείᾳ μαρτυρῆσιν τέτοις αἰεὶ τῶν
Ἀσίαν ἐκκλησιῶν πᾶσαι, καὶ οἱ μέχρι νῦν
διαδεδομένοι τὸν Πολύκαρπον, πολλὰ ἀξιο-
πιστότερον καὶ βεβαιότερον ἀληθείας μαρτυ-
ρα ὄντα, Οὐαλεντίνου καὶ Μαρκιανῶρος καὶ τῶν λοι-
πῶν κακογνωμόνων. ὅς καὶ ἐπὶ Ἀνικήτης ἐπι-

Adem tempestate Aniceto Romanae Ecclesiae Praesidente, Polycarpum, qui etiamtum superstes erat, Romam venisse ob quaestionem quamdam quae de Pascha inciderat, & cum Aniceto colloquium habuisse tradit Irenaeus. Aliam praeterea idem Scriptor de Polycarpo rem narrat in tertio contra haereses libro, quam ceteris quae de illo commemorantur, necessario adjungendam putavi. Sic autem habet: Sed & Polycarpus, inquit, vir qui non solum ab Apostolis eruditus, & cum multis qui Dominum viderant, familiariter variatus, verum etiam in Asia Smyrnenfi Ecclesiae ab ipsis Apostolis ordinatus est Episcopus: quem nos quoque adhuc adolescentes vidimus (vixit enim diutissime, & in ultima senectute summa cum gloria illustre perpeffus martyrium, excessit e vita.) Hic inquam Polycarpus ea semper docuit quae ab Apostolis didicerat, & quae etiamnum tradit Ecclesia, & quae sola sunt vera. Testantur hoc ecclesiae omnes quae in Asia constitutae sunt, & quicunque ad nostram usque aetatem in Polycarpi locum successerunt. Qui certe multo fide dignior ac locupletior testis fuit veritatis, quam aut Valentinus aut Marcio, & reliqui pravarum opinionum auctores. Idem Aniceti temporibus

Huc refer Niciph. c. 30. l. 3.

Romam veniens, multos ex supradictis Hereticis ad Ecclesiam Dei revocavit, hanc unam & solam veritatem se ab Apostolis accepisse prædicans, quæ ab ecclesiâ traderetur. et supersunt adhuc nonnulli qui illum id narrantem audiverint, Joannem Domini Discipulum cum lavandi causa balneum ephesi esset ingressus, viso intus Cerintho, mox illo tum è balneo profugisse, atque in hæc prorupisse verba: fugiamus hinc, ne forte balneum corruat, in quo est Cerinthus veritatis inimicus. Ipse etiam Polycarpus, cum ei Marcion aliquando occurrisset, dixissetque: Agnosce nos; respondisse fertur: Agnosco te primogenitum Satanæ. Ad eò religiosè cavebant apostoli eorumque discipuli, ne vel sermone tenus miscerentur cum ullo eorum qui veritatem adulterabant. Quemadmodum & paulus dixit: Hæreticum hominem post unam aut alteram admonitionem devota, sciens hujusmodi hominem perversum esse, & suo ipsius iudicio condemnatum peccare. exstat etiam epistola polycarpi ad philipenses luculentissima, ex qua quicumque salutis suæ curam gerunt, poterunt si volent, & formam fidei illius, & prædicationem veritatis cognoscere. Hactenus Irenæus. Ceterum polycarpus in illa quæ etiamnum exstat ad philipenses epistola, utitur quibusdam testimoniis ex priore petri epistola desumptis. Interim antonino cognomento pio post secundum ac viceesimum Imperii annum mortuo, M. aurelius Verus qui etiam Antoninus dicitur est, ejus filius cum Lucio fratre successit.

A δημήσας τῆ Ῥώμῃ, πολλὰς ἀπὸ τῶν ἁρεσιμμένων αιρέτικῶν ἐπέστρεψεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆ Θεοῦ, μίαν καὶ μόνην ταύτην ἀληθινὴν κηρύξας ὑπὸ τῷ Ἀποστόλων παρεληφένῳ τὴν ὑπὸ τῆ ἐκκλησίας ἀποδομῆν. καὶ εἰσὶν οἱ ἀκηκοότες αὐτῶ, ὅτι Γωάννης ὁ τῆ Κυριακῆ μαθητῆς ἐν τῇ Ἐφέσῳ πορευθεὶς λῆσα ἀδελφῶν ἰδὼν ἔσω Κηρένθον, εἰρηλάτῃ τῆ βαλανείᾳ μελεσάμενος, ἀλλ' ἐπειπὼν, φύγωμεν μὴ κινῆσθαι τὸ βαλανεῖον συμπτῆση, ἐνδον ὄντος Κηρένθου τῆ ἀληθείας ἐχθρῆ. καὶ αὐτὸς ὁ Πολύκαρπος

B Μαρτίωνι ποτὲ εἰς ὄψιν αὐτῶ ἐλθὼν καὶ Φιλοπαύλῳ ἐπηρώσκει ἡμᾶς, ἀπεκείρητ' ἐπιγινώσκων τὸν ἀρετότοκον τῆ Καλαῖᾳ. τοσαύτην ἄποστολὴν οἱ μαθηταὶ αὐτῶν ἔχον διδάσκοντες, ἀπὸ τῆς ἀληθείας, ὡς καὶ Παῦλος ἔφησεν. αιρέτικὸν ἄνθρωπον μὴ μίαν καὶ ἀδιδόξαν νεβησίαν ἀποδομῆσαι. εἰδὼς ὅτι εἰς σαρπηλὸν τοιοῦτον καὶ ἀμαρτάνει ὡν αὐτοὶ τακτεῖς. ἐστὶ δὲ ἡ ἐπιστολὴ Πολυκάρπου πρὸς Φιλιππησίους γεγραμμένη ἰκανωτάτη, ὅτι καὶ τὸν χαρακτῆρα τῆς πίστεως αὐτῶ καὶ τὸν ἄρμα τῆς ἀληθείας, οἱ βερόμενοι καὶ φρονησῶντες τῶν ἐπιπέσιων Καθησίας, διωκόμενοι μαθητῶν ταῦτα ὁ Εἰρηναῖος, ὁ μὲν τοι Πολύκαρπος ἐπὶ τῇ δηλωθείσῃ πρὸς Φιλιππησίους αὐτῆ γραφῆ φερρομένη εἰς δευτέρω, κέχηρηταί πει μαρτυρησάμενος ἀπὸ τῆς Πέτρου ἀρετέρας ἐπιστολῆς. Ἀντωνῶνον μὲν δὲ τὸν εὐσεβεῖ κληθέντα, εἰκοσὸν καὶ ὀκτώτερον ἔτος τῆς δευτέρας διανύσαντα, Μακεδὼν Ἀνεμίονος ὁ καὶ Ἀντωνῶν ὁ υἱὸς αὐτοῦ καὶ Λεκκίω ἀδελφῶ διαδέχεται,

D

CAPUT XV.

Quomodo Polycarpus una cum aliis Smyrnae martyrium passus sit imperante Vero.

Huc refer cap. 34. & 35. 1. 3. Niceph.

Qua tempestate cum gravissimi persecutionum motus aliam concussissent, Polycarpus vitam martyrio terminavit. Cujus exitum, pro ut literarum monumentis proditus hodiè que circumfertur, huic historiae necessariò inferendum putavi. Est autem epistola, ecclesiae illius quam Polycarpus regebat nomine ad ecclesias Ponti scripta, quaecumque Polycarpo acciderant exponens his verbis: Ecclesia Dei quæ est Smyrna, Eccle-

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ΄.

Ὅπως κατὰ Οὐδῆρον ὁ Πολύκαρπος ἑμαῖ ἐτέροις ἰμαρτύρησεν ἐπὶ τῆς Σμυρναίων πόλεως.

ΕΝ τῆ τῷ ὁ Πολύκαρπος μεγίστων τῶν Ἀσιανῶν ἀναθορυγῶν ἀντωνῶν διωγμῶν, μαρτυρίῳ τελειῶται. ἀναγκασιότατον δὲ αὐτῶ τὸ τέλος ἐγγράφως ἐπιφερρομένην, ἡγεῖμαι διὰ τὴν μνήμην τῆς ἰστορίας τῆς δευτέρας κατὰ θεοῦ. ἐστὶ δὲ ἡ γραφὴ ἐκ τῶν ἀποστόλων ἡς αὐτὸς ἐκκλησίας ἐγγείτο, ταῖς καὶ Πόνιον παρρησίας τὰ κατὰ αὐτῶν ἀποσημαίνονσα διὰ τῶν. ἡ ἐκκλησία τῆς Θεοῦ ἡ παρρησιασμένη Σμύρναν, τῆ παρρησιασμένη Φιλοπαύλου